



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Apologia Petri Stevartii Leodii, Theologiae In Academia  
Ingolstadiana Professoris, Ad D. Mavritivm Ibidem  
Parochi, Consilarii Ducalis Bauarici, & ad SS. apostolos,  
Coloniæ, Præpositi. Pro Societate ...**

**Stevartius, Petrus**

**Coloniae Agrippinae, 1594**

**VD16 S 8949**

Calumuiæ (sic!) Polycarpi in Imperij Principes Ecclesiasticos.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70292)

num Ducem calumnia? Scimus Hæresiarchas vestros hoc pietatis genus, sacrilegium, carnificis manu vindicandum appellasse. Quid hinc consequatur, tu Polycarpe videris, nisi tibi iam oculos corui effoderunt.

Passim quoque plurima de Bauaria nostra, eiusque Serenissimis Principibus, mendacissimus narrator, interferit: serioque conatur vel Bauaros Principibus, vel Principem hunc sibi subiectis exosum red dere. Verum hoc tantum odium & calumniæ in Serenissimam familiam Bauaricam, inde maximè prouenit, quòd animaduertat Calumniator, Serenissimum ac Clementissimum Principem, Iesuitarum studia & virtutem agnoscere, gratam habere, ijs Collegia plura exstruxisse, ac non cessare quotidie, insignis in eam beneuolentiæ & fauoris indicia præbere.

Illud verò, nisi ad calumniandum Serenissimum ac Humanissimum Principem dictum esset, meritò planè videretur ridiculum: Iesuitas scilicet Serenissimi Bauariæ Ducis Ferdinandi in bello Coloniensi Exploratores ac Custodes eius Panopliæ, quam Serenissimo fratri auxilio misit, egisse. Quid non tandem excogitabit in Iesuitas, Polycarpi, eiusque similibus hominum maleuolentia?

Criminationes porrò in Romani Imperij Ordines, qui dignitatibus fulgent Ecclesiasticis, omittendæ mihi necessariò sunt, tum propter multitudinem & grauitatē earum, quia toti libro sunt inspersæ: tum propterea, quòd illæ calumniæ iam protritæ videantur, ad quas & nostræ, & ipsorum, quos feriunt, aures quodammodò obsurduerint, nimia, & perniciofa fere tolerantiâ Catholicorum Ordinum: Libri nanque isti famosi, non simul ac semel, sed sensim ac velut per iocum animos veneno inficiunt. & sic afficiunt, vt tum primum pestis appareat, cum nullus est remedio locus. Forte expectat quispiam, vt exemplum proferam calumniarum, conuiciorū ac maledictorum in Cardinales, Episcopos, caterosque Ecclesiasticos Ordines. Verum non faciam: sed illud potius contendam; Neminem vllam verborum contumeliam, quantumcunq; dicax & maledicus sit,

*Insidia & laquei Polycarpi.*

*Hist. or. Ies. pag. 123.*

*Calumnia in Ecclesiasticis Romani Imperij Ordinibus.*



fit, excogitaturum, qua nō Polycarpus Cardinales, Episcopos omnes in hac Historia sua appellet. Imò quod magis miremini, diffidit hic sibi Polycarpus, neque satis ingeniosum se atque audacem putavit ad calumniandum Episcopos. Itaque ex illis libris, quibus post homines natos, neque turpiores, neque contumeliosi magis prodierunt, cōiucia ac contumelias emendicavit, & in hanc suam Historiam comportavit. Quid multis opus est? Cacodæmones Polycarpo ac Lutheranis Prædicantibus, sancti, iusti, clementes sunt, præ Cardinalibus & Episcopis omnibus. Nam Prædicantes ac alij quidam illis similes, à quibus neque Sutor aliquis aut Sartor conuiciū æquo animo audiret; tantam iam licentiam nacti sunt, vt liberrimè & impunè, inauditis contumelijs, per famosos libros, sacros sacri Romani Imperij Ordines insectentur. Sed hæc alijs sunt communia. Illud proprium Polycarpi & huius Historiæ; vt quamuis Iesuitas potissimùm exagitare voluisse videatur, ita tamen id facit, vt dubitem, an Iesuitas, aut Cardinales, & Episcopos, ac reliquos Ecclesiasticos; an verò Imperatoriam Maiestatem, ac Serenissimos Imperij Ordines, magis detestaturus esset ille, qui omnia, quæ Polycarpus narrat, crederet.

*Magna Prædicantiū libertas criminandi omnis generis principes, ciuitates, familias amplissimas.*

*Mendacia & Calumnia in Rēp. Augustanā. Nulli ordini parcat Polycar. His. or. Ies. pag. 18.*

*Pag. 19.*

Inuadit præterea sapientissimum nobilissimæ Reipublicæ Augustanæ Senatū, sceleratus Calumniator, & ea confingit, ob quæ sola quoque meritis esset pœnam talem, quæ ei omnem deinceps calumniandi facultatem eriperet. Nam voluntatem nunquam deponet. Calumniatur in primis, Augustam deplorare damna sibi illata à Pontifice Summo per Iesuitas. Sed tacet, quamnam illa sint: nam ad alias calumnias properanti non incidit, quæ damna comminisceretur. Mentitur Iesuitarum consilijs vel auxilijs vlla ratione aut modo actum esse, vt Augustæ Lutheranismus igne ac ferro aboleretur. Itidem mendacium & insignis calumnia est; Patrum Societatis operā ac hortatu Prædicantes ante aliquot annos eiectos. Nam si vel nullum vnquam Iesuitam vidisset Augusta, nequaquam illos seditiosos Præcones prudentissimus Magistratus ferre potuisset: qua dere extat